

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Qui sint certi, quòd sint de numero praedestinatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

R^edestinatio est diuina electio, qua Deus eligit quos vult ad salutem ante mundi constitutionē, Eph. 1. Cuius causa est gratuita illius promissio, non lex ipsa aut nostra actio, sed gratuita eius misericordia est causa electionis, Ro 9. Non est currentis neq; volentis, sed misericordis Dei & Rom. 8. Quos praedestinavit, hos & vocavit. Causa igitur diuine electionis est Dei misericordia, voluntas & beneplacitum.

Si Dei misericordia est causa electionis, & ipsa causa non est in homine, cur non omnes eliguntur? Respondeo: causa reprobationis est bene in homine, quia nos non suscipimus promissionem salutis propter Christum, non omnes obediunt Euangelio & fidei, Romanorum decimo. Promissio enim salutis, vniuersalis est: ab hac nemo excluditur. Matth^{ei} vndecimo. Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. & 1. Timoth secundo. Deus vult omnes homines saluos fieri. Et Ioan. 3. Sic Deus dilexit mundum, vt filium suum vniigenitum daret: vt omnis qui credit in illum, &c. Vbi que Euangelium & scriptura exprimunt vniuersalem promissionem salutis, & neminem excludunt. Rom. 3. Non est distinctio Græci, & Iudæi, omnes qui credunt in illum, &c. Euangelium de Christo, ad omnes pertinet, & Deus vult omnes saluos fieri. Ideo quod non omnes saluantur, causa non est in Deo, sed in nobis: quia non credimus Euangelio & promissioni salutis, ipse enim vult omnes saluos fieri. Nemo igitur hic facere deber particularem promissionem, & dubitare, num sit de numero saluandorum ac prædestinatōrum. Nam promissio salutis, vniuersalis est, Venite ad me omnes. Deinde, quod, esse de numero saluandorum seu electorum, non est propter nostram dignitatem, sed quia promissionem accepit

I. Tim. 2.

Matth. II.